

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Acțiunea noastră

În numărul trecut al acestei foi s'a blamat așa cum se cuvenea acțiunea francmasoneriei împotriva Bisericii și cu deosebire îndrăzneța ei manifestare recentă din Parlamentul românesc. De altfel cuvântul de protest al Bisericii împotriva apărării francmasoneriei, s'a rostit răspicat în Parlament prin rostul preoților Partenie și Cosma. Și desigur că protestul acesta se va repeta cu o putere tot mai mare în toate adunările forurilor conducătoare ale Bisericii.

Nu va trebui însă să ne mulțumim numai cu atâta, ci să purcedem la o acțiune concentrată de reducere a pericolului masonic. Va trebui să contribuim în cea mai importantă măsură ca «organismul statului, infectat de plaga masonică, să fie purificat», cum spune dl Nichifor Crainic în editorialul de Dumineca trecută al «Calendarului».

Pe ce căi am putea întreprinde acțiunea aceasta?

Răspunsul nu poate fi decât acesta: printr-o mai mare apropiere a păturii noastre intelectuale de Biserică. Când vom fi realizat acest deziderat, atunci chiagul aceleiaș concepții de viață și al aceluiaș ideal o va face să reacționeze solidar împotriva celor ce vor căuta să se introducă la posturile de comandă ale statului sprijiniți pe puteri oculte. Căci desigur că mulți dintre membrii lojilor au ajuns acolo nu din convingerea că singură masoneria le ofere adevărul, nici din vreo înflăcărare pentru idealurile ei, ci numai siliți de faptul că fără ajutorul lojilor nu pot ajunge și nu se pot menține în locuri de conducere ale vieții naționale. Dar când ar exista solidaritatea de care vorbim între intelectualii noștri, pe tema marilor principii de viață, atunci omul de merit n'ar mai avea lipsă să apeleze la sprijinul lojilor pentru a ajunge la locul ce i se cuvine, iar nechematul va ști că oricât ar fi de sprijinit de asociațiile oculte, va fi întâmpinat din partea conștiinței solidară a păturii intelectuale cu un veto categoric.

Și de altfel, chiar dacă n'ar exista pericolul acesta masonic, această tiranizare a unei țări întregi de către o minoritate cu aspirații străine de ale neamului nostru, tot ar fi vremea să ne gândim mai cu dinadinsul la valorificarea elitei noastre spirituale în cadrul spiritualității bisericesti. Căci numai prin această valorificare vom putea actualiza în toată strălucirea ei concepția de viață a creștinismului ortodox și vom putea face din statul nostru un stat cu adevărat ortodox. Trebuie, în sfârșit, să scoatem din amorteală acest prețios mădular al Bisericii care este pătura intelectuală, căci nădăjduim că în felul acesta și acțiunea de învioreare și de înălțare a religiosității satelor va primi un considerabil ajutor.

Lucrul acesta nu se va putea realiza integral atât de curând; dar iarăși trebuie să semnalăm, cu cea mai mare bucurie, că el a început. Și, ceeace-i și mai îmbucurător, a început spontan chiar din mijlocul unor categorii de intelectuali. Să amintim aici cercul de scriitori din jurul dlui Nichifor Crainic care activează prin revista «Gândirea» și prin ziarul «Calendarul». Să amintim apoi, dacă nu dispoziția creștină a întregii studenții, cel puțin «Asociațiile creștine studențești», în care se cultivă străduințele după o sinteză ortodoxă a intelectualului de azi. Cu siguranță că mulți din membrii acestor Asociații vor forma mâine ca intelectuali centre de prefacere în senz religios a vieții noastre publice, și nuclee în jurul cărora se va organiza acea solidaritate launtrică și externă a intelectualilor noștri.

Și trebuie să mai semnalăm un lucru mult grăitor și de natură să stea mărturie pentru compatibilitatea ce există între ortodoxia noastră și cultura progresată a omului de azi: pe când în catolicism mișcarea religioasă a tineretului a luat în mod fatal o direcție străină de Biserică, așa încât această mișcare a trebuit să fie sugrumată de forurile conducătoare ale Bisericii, iar tinerimea încinsă în cercurile nesuferite ale unor mișcări la comandă,

la noi mișcarea religioasă a tineretului manifestă liber o dorință nețărnută după ortodoxia integrală.

Misiunea noastră este așadar aceea de-a susține și de-a intensifica acest proces de întoarcere la Biserică. O parte dintre slujitorii Bisericii va avea să se pregătească în chip special pentru acțiunea între intelectuali. Deocamdată avem drept cadre în cari se poate întreprinde această acțiune, în afară de asociațiile tineretului studios, «Reuniunile de femei». În șezători de caracter religios, cari vor trebui îndesite cu deosebire în serile postului de Crăciun și de Paști, se vor putea ține conferințe cari să facă creștinismul simpativ mentalității timpului nostru. Poate că vom avea în curând și asociații ortodoxe bărbătești. Cu deosebire aici vor trebui organizate conferințe și discuții în cari să se adâncească ideile creștine despre lume și viață, despre căile pe cari s'ar putea face mai eficace influența creștină asupra societății. Odată apucați pe calea aceasta, putem privi în viitor cu cele mai optimiste nădejdi. Acțiunile solidare în spirit creștinesc nu vor întârzia să se producă nici în conducerea statului, nici în raporturile intelectualilor cu pătură țărănească, nici în problemele economice.

Acțiunii distructive a asociațiilor întunecului i se va opune cu succes acțiunea constructivă a luminii, încrezătoare în resursele ei infinite, ascunse în Dumnezeu.

Diacon Dr. D. Stăniloae.

Sărbătorirea Dnui Octavian Goga în Sibiu. Din inițiativa Comitetului central al Asociației Intelectualității sibiane s'a întrunit în 17 Februar în sala de ședințe a Astrei sub prezidiul Dnui vicepreședinte Dr. G. Preda, participând P. S. Sa Arhiepiscopul Vasile, Dnui General Econom Comandantul Corpului VII Armată, Dnui Prefect Dr. Borgia, reprezentanții autorităților, al corpului didactic, și au decis ca pe ziua Rășinariului din apropierea Sibiului, fostul Secretar al Astrei Dnui Goga, să sărbătorească în orașul nostru în 6 Martie. Programul amănunțit îl vom publica în numărul viitor.

Dela festivitatea mareață a universității din Cluj

Înalta școală a Ardealului, purtând numele UNIVERSITATEA «REGELE FERDINAND I» a Daciei superioare, s'a asociat în ziua de Duminecă, 14 l. c. la sărbătorirea dlui OCTAVIAN GOGA, neîntrecutul măiestru al scrisului și al graiului românesc.

Universitatea, conform propunerii facultății de filosofie și litere, a decernat poetului titlul de «Doctor honoris causa», cel mai înalt semn de distincție ce-l poate conferi.

După cuvântările ținute de dnii N. Drăgan ca rector al universității, Sextil Peșcaru ca raportor și Șt. Bezdechi ca decan al facultății de litere, a vorbit sărbătoritul, rostind unul dintre cele mai impresionante discursuri și arătând în cuvinte clare și sincere: care este altarul la care s'a închinat și al cărui crez l-a urmărit, determinându-l în mod permanent impulsurile sale sufletești.

Oratorul încheie:

Intrucât mă privește, eu mă socot dator să rostesc respicat în clipe solemne pentru mine o profesie de credință de care nu mă pot despărți: sunt de convingerea că nu e câtuș de puțin perimat codul moral care a creiat România de azi, cum afirmă acei cari și închipue că deodată cu întregirea hotarelor, concepția noastră tradițională a devenit un anacronism. În lupta unei consolidări de stat pe un pământ copleșit încă de stigmatele materiale și sufletești ale dominațiunii străine, în opera de rectificare, de reparație și nouă clădire, eu nu cunosc alt sprijin sufleteș mai puternic decât credința mea de ieri adaptată la nevoile prezentului. Numai răzîmă pe acest punct arhimedice vom putea ridica aici construcția noastră. O țară nu se poate naște fără o doctrină a solidarității cetățenești și tot astfel nu poate fi menținută fără o lozincă de coeziune simplă și mare. Eu nu știu alta pentru noi, decât vechea idee națională cu toate attributele ei.

De aceea, cu privirile pornite din trecut spre deslășirea splendorilor viitoare, glasul meu reînviind o smerită recunoștință pen-

tru răsplata mare ce mi-ai acordat îndreptându-se către tânăra generație, concentrează într'un scurt apel învățătura unei vieți:

— Grijiți altarele vechi, spălați-le de praf ca să strălucească!

A urmat, în sala istorică — unde s'a judecat procesul memorandului, — banchetul, la care după numeroși vorbitori, cari au adus omagiul marelui scriitor, a răspuns dl O. Goga, zicând:

«In zilele mari se rostesc și mari adevăruri. Dați-mi voie și mie să rostesc două mari credințe ale mele, două mari adevăruri de care sânt însușit. Mai întâi, faptul că Unirea ce s'a făcut e categorică și definitivă. După o mie de ani de dibuiri, brațele întinse peste Carpați s'au încheștat și nimeni nu le mai poate desfăce. Nu spun aceasta pentru dvoastră sau pentru opinia publică dela noi, ci pentru acei vizionari care mai cred în rectificările de graniță. Soartea vrea, ca din această sală unde odinioară s'au rosiit sentințe de condamnare, eu să răspund:

— După cum nu se va întoarce cursul Dunărei, nu se mai întoarce nici cursul istoric.

Al doilea adevăr este, forma de stat pe care o îmbracă azi țara noastră. Monarhia este sinteza cea mai curată și mai desăvârșită a organizației noastre de stat național. N'avem decât să privim în jur. În spate, o nedeslușită muzică rusească, și numai la adăpostul monarhiei putem păzi rosturile acestui neam de pericolul dela răsărit. Monarhia are reprezentantul ei în mijlocul nostru: un reprezentant a cărui luptă grea de fiecare clipă este sinteza chezoșiei de viitor. E Regele nostru Carol al II-lea.

De aici, din inima Ardealului, sprijinit și înconjurat de întreaga intelectualitate a acestui colț de pământ, într'un vifor de însuflețire și în numele nostru al tuturor, depun din nou Ardealul cu toate puterile lui la picioarele

Tronului. Vă rog să ridicăm acest pahar și împreună cu mine să strigați: «Trăiască Regele Carol al II-lea!».

Mitropolitul Australiei Timoteos Evanghelinidis

A plecat un prieten.

Un străin care s'a înfrățit cu pământul scump al acestei țări pe care a iubit-o ca pe o a doua patrie a sa. A plecat un om care ne-a iubit atât și nu ni-a mărturisit-o. Deși faptele lui de todeauna au ridicat curând volul unei modestii calculate, arătându-i așa cum a fost. Și cum a fost Arhimandritul Timoteos Evanghelinidis astăzi I. P. S. Mitropolit al Australiei, să mai fie mulți din cei cari trăiesc bucurându-se poate de mai multă bogăție de atențiane și onoruri pe care țara noastră le împarte oaspeților străini cu atâta generositate.

Socoindu-se printre aceștia, Arhimandritul Timoteos Evanghelinidis a fost mai mult decât el todeauna.

Născut în Mitilene își face studiile superioare de teologie la academia din Halki. După ce e hirotonit preot la Constantinopol, e trimis în 1914 la București în importanta slujbă de superior al bisericii grecești din capitala României, pe care a păstori-o, cu o scurtă întrerupere în timpul războiului mondial până astăzi.

În tot acest timp prezența în țară a Arhimandritului Timoteos nu s'a redus numai la slujba pe care o avea încredințată din partea bisericii sale, ci la ceva mai mult. A fost un ambasador plin de râvnă în strângerea relațiilor care au dus la prietenia de război actuală dintre cele două patrii ale actualului mitropolit al Australiei.

În timpul războiului trecut, desigur pentru iloromânismul leal pe care-l dovedea la orice ocazie, a fost deportat de vecinii noștri dela Dunăre la Karlovo, în Bulgaria.

Sunt câteva luni decând vestea că va pleca dintre noi a ieșit spre știre în lume și a scormoni regrete.

Om cu apreciabilă cultură, teolog cu distinsă ținută și preot cuceritor, Arhimandritul Timoteos Evanghelinidis a fost chemat de încrederea mai marilor Bisericii din Grecia și cea a Patriarhului ecumenic Fotios al II-lea, să urce cu mare cinste treptele scaunului de mitropolit al Australiei.

Timpul trecut dela alegerea de mitropolit și până în ziua de 11 Februar când înaltul ierarh s'a imbarcat pentru Constantinopol, l-a petrecut printre noi. La recepția de Anul nou dela sfânta Patriarhie, I. P. S. Mitropolit Timoteos a venit cu drag în mijlocul preoștilor ce ducea urări Capului Bisericii noastre și a rostit, cu acea ocazie, o cuvântare de toată frumusețea.

L-am văzut o singură dată pe I. P. S. Mitropolit Timoteos de când a fost cinstit cu această înaltă demnitate ierarhică. Într-o seară c-oasă a lui Ianuar trecut a venit la Internatul teologic Rada-Vodă să prezinte superiorilor pe un student grec ierodiacon, bursier al Patriarhiei ecumenice din Constantinopol. Nimic schimbat în înfățișarea-l cunoscută de modest și autentic călugăr ortodox. Mergea prin vremea urâtă de afară pe jos, însoțit de directorul internatului prof. I. Mateiu și studentul ierodiacon oaspe.

Joi, 11 Februar, înaltul ierarh a părăsit definitiv țara noastră, imbarcându-se pentru Constantinopol, de unde apoi va pleca în «îndepărtata și enigmatică Oceanie» la noua sa reședință, — Sidney — la noul său păstorit — cei patruzeci de mii de ortodocși al Australiei.

Despărțirea de țara noastră nu i a fost ușoară. Lasă aci un nume bun, simpatii unanim recunoscute și amintirea atâtor ani de muncă și sacrificii înțelepte cu cele ale neamului nostru, care toate lămuresc accentele de odăncă duloșe și cald regret cu cari I. P. S. Mitropolit Timoteos, în pastorală de bun rămas, se îndreaptă către inima simțitoare a acestui brav popor de bravi creștini ortodocși. Căci I. P. S. Timoteos, la plecarea sa, ultimul cuvânt l-a adresat poporului dreptcredincios și căpetenilor lui.

Dar, cu călă aleasă și delicată simțire scrie neamului nostru I. P. S.

Timoteos. Se vede ușor, fără a cădea origini imaginare, că numai contopirea sufletească dintre I. P. S. Sa și țara aceasta, în care a trăit anii de vigoare al unei viți de om, putea să scoată acele accente de o atât de măreață și îndulcătoare profunzime de suflet pe care le risipește cu generositate cuvântul de adio al înaltului ierarh plecat dintre noi.

«Telegraful Român» îl reproduce, ca și cetitorii săi să simtă emoțiile curate ale veștii pe care li-o aducem aci: a plecat un prieten, care ne-a iubit.

Grigorie T. Marcu.

Convocare

Se convoacă Adunarea Generală a Comitetului școlii normale «Andrei Șaguna» din Sibiu, pe ziua de **Duminică 21 Februar a. c. ora 15 (3 p. m.)** cu următorul program:

1. Aprobarea contului de gestiune pe 1931.

2. Proiectul de buget pe 1932.

3. Alegerea a doi membri în comitet și a unui delegat în comisiunea de cențori.

Dacă la 21 Februar a. c. nu se va întruni numărul reglementar de membri, adunarea se ține **Duminică 28 Februar a. c., la aceeași oră**, cu orice număr de membri prezenți.

Sibiu, 12 Februar 1932.

Președinte:
† Vasile

Secretar:
I. Sandu

„Statul în stat”. Se găsesc și între zările minoritare maghiare, — spre deosebire de ale sașilor sibiieni, — organe care declară că «statul romano-catolic ardelean» funcționează astăzi cu totul afară de legile aflate în vigoare.

Astfel ziarul oradean *Erdélyi Hírlap* scrie mai nou că nimic nu justifică funcționarea statului romano-catolic, și că statul român trebuie să între în posesiunea și proprietatea averilor, pe care instituția anahronică a statului romano-catolic le stăpânește fără nici un drept.

Necesitatea desființării «statului în stat» este evidentă, pe lângă toată simpatia ce i-o manifestă *Tageblatt* din Sibiu și alți minoritari.

FOIȘOARA

Curatorul Gavril

— Iconiță din vechea prigoană pentru lege —

Rob de vreme veche. Inge-nunche pe-un stan de bolovan. Mănile cu cătușile și le aduce'n cruce. Ochii cu stropii, ochii plânși și strânși și-i suie, și-i cucuie pe-o palmă de ferestruie cu zăbrele de vârghe, unde stăruie o sfoară de rază senină, unde se'achină o sulfină de lumină lină. Iar limba lui de jar îngână ceva, rar, ca un vîers domol de troar, ca șoapta de molitvă cuvioasă din ușa de altar...

— Doamne Dumnezeu, Atot-țitorule, eu curatorul Gavril, cel cu inima smerită ca un copil și cu geana îmbrăbenată'n bobșoare de âcrimioare ca cireșul din April

în broboada lui de floare — viu să-ți mărturisesc că nu știu cum mai poate purta, viu, biet sufletele meu pustiu, âst foc de nenoroc, âst pojar de amar!.. Că subțiatu-mi-s'au umerii ca două șindile și topitu-mi-s'au brațele ca două feștile de fărâdelegea âstor zile!..

S'aude un zuruie de chei. Creapă ușa temniței. Răsună glasul strajei:

— Vai de tine, curatore Gavril, că te prăpădesc rugăciunile!

— De n'ar fi rugăciunile, nu v'aș purta lanțurile!

— Vai de tine, curatore Gavril, că tu cu genunchile ne macini toate pietrele!

— De n'ar fi îngenuncherile, nu v'aș răbda ocările!

— Vai de tine, curatore, Gavril, că tu cu lacrimile ne umezești toate zidurile!

— De n'ar fi lacrimile, mi-aș

s'obozî patimile să aprindă răzmirițele, să v'ă spargă toate temnițele!

— Vai de tine, curatore Gavril, că tu cu limba ta îți tot sporești povoara!

— Limba mea grăiește din comoara de credință care-mi în dulcește fireava mea ființă în diavoleasca voastră temniță!.. Și astă comoară mai răbdă povoară!..

— Vai de tine, curatore Gavril, că te joci cu flăcările pân'ți arde aripile!

— Ce-a mai iscodi meștera voastră iscusită? Că m'ați îndopat doar din prisosință cu tărăță pentru neistovita mea sfântă credință!

— Vai de tine, curatore Gavril, că nor de rău îți încinge capul tău!

— Nu este'n lume mai aspru rău decât iadul âsta făr'de Dumnezeu!

— Curatore Gavril, ascultă tu de mine, de-i vrea să-ți fie bine.

— Inima mea nu va asculta om din lumea asta rea!

— Lasă ruga și vino la mine fuga!

— Rugăciunea Domnului îndulcește sufletul omului!

— Vino că-ți aduc o veste...

— Ce este?

— Pe acasă...

— Știu!.. Blanda inimii mele aleasă nu mai toarce, nu mai țese, nu mai coasă, ci ziua noaptea priveghează, suspină și veghează gândindu-se la temnița asta întunecoasă...

— Poate... Mai înainte...

— Pururea!.. Că-i bună și osârdnică și cuminte...

— Altădată...

— Pururea... Și pe pământ și'n lumea cealaltă!..

— Pân'acum...

O societate de înalt caracter moral și social

— Asociația „Amicele tinerelor fete” —

A luat tîlnță, în capitala țării, în urma inițiativei unui însemnat nu măr de doamne, asociația numită Amicele tinerelor fete avînd ca președintă pe dna Hurmuzescu.

Societatea stă sub înalta ocrotire a M. S. Elena și înființează filiale în orașele mai mari din provincie.

Scopul său este: a apăra împotriva ispitelor păcătoase pe fetele române care vin la orașe căutînd de lucru și avînd trebuință de sfaturi părintești.

Societatea doamnelor, în dorința ca activitatea sa să fie cât mai efec-tivă, s'a adresat către Sf. Sinod cerînd sprijinul preoștilor în stavilirea rețelilor sociale care primejdiesc țaria neamului; iar Sf. Sinod în ședința din 26 Noembrie 1931 a hotărât ca preoșimea să dea societății tot sprijinul.

Urmează acum, ca secțiile culturale, din eparhiile bisericilor noastre, să statorească un program despre felul în care preoșimea are să sprijinească asociația „Amicele tinerelor fete”.

Secția culturală din mitropolia Moldovei și Sucevei a stabilit, cu aprobarea chiriarhului său, următoarele măsuri:

a) Preoștii dela sate să sfătuiască pe săteni, prin predici cât mai dese în biserică și prin povești pastorale, în orice loc și în orice împrejurare, să nu mai trimeată, ca slugi copiii lor — băieți și fete — în orașe, ci mai bine să-i rețină la căminul părintesc, învățînd în școala satului carte și deprinzînd diferite meșteșuguri casnice atît de frumoase și folositoare gospodăriei țărănești, și care lucruri casnice s'ar putea destace la orașe prin concursul asociației, ca astfel fete tinere de țărani români, să poată găsi mijloace bănești pentru câștigarea pâinii de toate zilele și celelalte nevoi ale vieții.

b) Pe sătenii săraci, cari sînt nevoiți a-și trimite copiii la orașe în căutare de slujbe pentru nevoile vieții lor, preoștii să fie obligați a cere în-

formațiuni dela asociația „Amicele tinerelor fete”, în vederea plasării lor, la case de oameni cinstiți, unde au ocazia de a fi ocrotiți de fapte imorale.

c) Pentru îndeplinirea acestor dispozițiuni, protopopii în inspecțiile ce fac prin sate, să se intereseze de aproape, dacă preoștii veghează asupra purtării tinerilor — băieți și fete — plecați din satele lor la orașe, control ce se poate face prin legătura ce preoștii trebuie să o aibă cu asociația din orașul respectiv.

d) De mult tolos ar fi pentru buna educație și purtarea cinstită a tineretului ajuns servitorii la orașe, ca asociația doamnelor „Amicele tinerelor fete” să binevoiască a se pune în înțelegere cu preoștii din orașele respective, ca pe acești tineri ajunși servitori la orașe, în timpul Duminicelor și sărbătorilor, după amiază, să i adune la o școală sau biserică unde preotul din localitate, să le dea poveștile sale pastorale de a fi cinstiți muncitori și credincioși în serviciu, păstrînd cu sfințenie bunele moravuri.

e) Pentru această măsură de educație pentru servitori, să fie efectivă, ar fi bine ca la intrarea în serviciu, să se pună condiția, ca stăpînul să lase liber pe servitor să meargă la aceste conferințe educative ținute de preot; în acest fel, chiar stăpînii se vor bucura că au în serviciu oameni cinstiți și morali.

Nr. 1236.

ANUNȚ

În editura Institutului Biblic a apărut Psaltirea, așezată pe catisme și cuprinzînd toate rugăciunile și rînduiele care însoțesc fiecare catismă potrivit tipicului nostru bisericesc.

Psaltirea e tradusă de P. S. Nicodim, starețul Mănăstirii Neamtu și e prevăzută cu aprobarea Sf. Sinod. Un exemplar broșat costă 50 lei. Se găsește de vânzare la Librăria arhiepiscopaleană.

Sibiu, 15 Februar 1932.

Consiliul arhiepiscopesc

„Statul în stat”

— Curtea de casație și hotărîrea sa. — Discuția în senat. —

În afacerea «statusului» romano-catolic din Ardeal, Curtea de casație arată, în sentința ce a adus de curînd, următoarele:

Fundațiunea întemeiată în 1770 de Maria Terezia, pentru educația copiilor orfani, a fost — după cum dovezile arată — un azil primitiv și pentru copiii români.

În 1877, guvernul maghiar a exonerat dizolvarea comitetului vînzător al fundațiunii și predarea ei în administrarea status-ului romano-catolic transilvănean, care administrînd această fundațiune ca institut romano-catolic: s'a abătut dela destinația fundațiunii, transformînd orfelinatul în gimnaziu și alte școli cu scop de maghiarizare.

Este firesc deci, dacă statul român invocînd dreptul său de supremă inspecțiune, a hotărât prin organele sale, ca administrarea fondului să fie uată status-ului romano-catolic și să fie încredințată unei conduceri care să realizeze și garanteze scopul și intențiunea fondatorului.

Împotriva acestei dispozițiuni, status-ul romano-catolic a intentat statului român proces de repositiție sumară.

Judecătoria de ocol, ca for de prima instanță, a dat loc acțiunii și a ordonat repunerea în posesiune a «status-ului romano-catolic ardelean.

Tribunalul, ca for apelativ, a schimbat sentința forului prim și a respins acțiunea; status-ul a atacat sentința și înaintează o petițiune de revizie, în care se plînge că tribunalul ar fi judecat nedrept, deoarece, în procesele de repositiție sumară, numai posesiunea de fapt poate fi decisivă.

Față de această petițiune Curtea de Casație a hotărât:

1. În proces s'a stabilit ca stare de fapt (și aceasta nu este atacată) că în 1770 Maria Terezia a fondat o instituțiune pentru creșterea și educația copiilor orfani, fără considerație de naționalitate și religie, dotînd această instituțiune cu averea necesară pentru ajungerea scopului instituțiunii, ca fundațiune cu scop de binefacere.

2. Această fundațiune a fost pusă sub administrarea unei comisii, — ale cărei atribuțiuni au trecut ulterior (în 1877) în sarcina status-ului romano-catolic ardelean.

3. Astfel fiind, status-ul romano-catolic nu are dreptul de proprietate asupra averii fundațiionale, — căci dreptul de administrare nu constituie

drept de proprietate, nici nu poate servi ca bază de usucapiune.

4. Asupra tuturor fundațiunilor (oiaie cauză) din Ungaria, statul a avut dreptul de supremă inspecțiune, spre a controla, dacă fundațiunile se administrează conform scopurilor înscrise în statute.

5. În urma tratatului de pace dela Trianon, acest drept de supremă inspecție a trecut asupra statului român, deoarece averea fundațiională e pe teritoriu român.

6. Statul român, în baza dreptului său de supremă inspecțiune, scoțînd administrația orfelinatului din atribuțiile status-ului catolic, trecînd-o în atribuția altor organe — aceasta pentru a realiza îndeplinirea scopului inițial — nu a putut comite conturbare de posesiune, deoarece status-ul romano-catolic a avut numai delegațiune, pentru administrarea averii. Iar nefiind vorba de act de conturbare de posesiune, acțiunea status-ului romano-catolic nu are nici o bază legală.

De aceea, Înalta Curte de Casație respinge cererea de revizuire a status-ului romano-catolic, obligîndu-l să plătească și cheltuielile de proces.

Sentința Curții de Casație e semnată de dl Dr. Georgiu Popu în calitate de președinte.

Interpelarea din senat, anunțată în numărul precedent al foii noastre, cu privire la «status», a fost dezvoltată, în același înțeles, de senatorul dl L. Oanea, în ședința senatului dela 12 Februar.

Vorbitorul arată, că o comisie a ministerului cultelor a cercetat chestiunea statusului romano-catolic. Comisiunea și-a dat avizul din care reiese caracterul acestei organizații, în care domină un spirit anarhic, de nesupunere față de statul român. Concluzia comisiei de cercetare a ministerului cultelor, e că status-ul catolic este o organizație fără temel de drept, care nu-și mai are nici-un rost după încheierea concordatului. Statul român are tot dreptul să controleze această organizație care administrează averi publice.

Senatorul, dl El. Gyárfás, apără statusul, exprimîndu-și credința că dl prim-ministru prof. N. Iorga nu va încerca să periclitizeze existența organizației statusului...

Dl prim-ministru N. Iorga în răspunsul său face câteva precizări în problema status-ului romano-catolic și crede că se va lua o soluție de înțelegere luîndu-se avizul Vaticanului, care va fi întrebare, conform dispozițiilor cuprinse într-unul din articolele

— Cum?
— Vezi, Gavrilă, viața asta-i e șchioapă de d-um!..

— Cum cum?..
— Vezi, viața omenească-i o umbră de fum!..

— Cum cum cum?..
— Soția ta-i odihnită!..

— O, Doamne, nu mă duce în ispită!..
— Soția ta e ațipită!..

— O, știu acum, știu, că beata-i ațipită pe pat de sicriu și că-i adormită în umbră de mormânt pustiu!... O, strajă, des- cleașă-mi cătușa și deschide-mi ușa, s'a'erg în zbor de vînt la proaspătul ei mormânt!... O, mă'n-gropați acelo de viu, ca pururea lîngă ea să fiu, lîngă cea lăucisă de voi, de haita blestemată de strigoii!..

Straja eșl. Graiul lui Gavrilă încremeni. Dar se porni suspinul zdrobitor al inimii!..

— Săracul rob!... Durerea-l ducă tot zdrob!... Dar de ar ști sărmanu-i suflet stingher, că biata-i soțioară-i-a pierit de ger și, Doamne, că s'a stîns de foame, fără lumină, ca o necreștină, și că neorocita-i gură n'a avut parte de o farîmă de cuminecătură?!

A. Nanu.

Pastorala

de bun rămas a I. P. S. Mitropolit al Australiei

Binecuvîntați să fiți întru Domnul, pravoslavnici creștini, din a doua a mea patrie, România!..

Ascultînd de glasul poruncitor al chemării mele celei nouă din îndepărtata Australie, către care în curînd mă vor purta undele oceanelor spre «valuri necunoscute, dar privitye cu încredere și evlavie în față», cu adîncă emoție și cucernică îndurare

ma despart de Tine, prea slăvita Românie, în care simt că m'am născut a doua oară!..

Duioșia primelor mele impresii de acum 18 ani, m'a legat prea puternic de Tine, ca să nu fiu stăpînit acum de sentimente de grea încercare părăsindu-Te, o, nobilă și mănoasă țară!

Și cum nu aș fi cuprins de sincere dureri, despărțindu-ne acum, când fără de voce îmi vin în minte și jertfele Tale supraomenești pentru împlinirea idealului Tău milenar; și bărbăția cu care fiii Tăi au suferit martirajul brutalității în temnițele nelegiurii sub ochii mei înlăcrimați pentru Tine!

Cu inima strînsă de respect și devotament, nevrednica-mi smerenie a încercat tot timpul cât a fost obișnuită sub ocrotitorul Tău scut leal, să fie o modestă contribuțiune la cimentarea legăturilor de căldă afec-

țiune, ce au existat între urmașii Eladei și între Tine — colț de rai pămîntesc!

Țărinile Tale mănoase au fost ținta tuturor hoardelor barbare; creștină în Dumnezeu a întărit vînjoasele brațe ale fiilor Tăi viteji.

Au nu fuse religia creștină ortodoxă păstrătoarea limbii, obiceiurilor și mai ales a înaltelor Tale însușiri?! Ca un focar înaintat al Sfintei Patriarhii din Constantinopol, nu duse ea reputația culturii Tale până în Siria?..

...Nu detaliez aci tot ce ai făcut, Tu Românie, pentru locul nașterii mele; dar nici nu pot trece pragul ce m'a adăpostit cu atîta căldură și bunăvoință, fără de a-ți aminti cămă recunoștință poartă Grecia de azi, marelui Ipsilante, prin a cărui însușire mișcare fi insuflă și Ei duhul scuturării unui jug prea rușinos, față de strălucirea strămoșilor eleni!

concordatului încheiat cu scaunul papal, (concordat de care «unii n'au fost mulțumiți», zice oratorul). Dl. Nicolae Iorga sfârșește cu următoarele cuvinte:

«Ei, dacă mă întrebați, care sânt bazele pe care înțeleg eu, ca reprezentant al statului român, să negociez, vi le spun în câteva cuvinte: Nu avem intențiunea de a spolia pe nimeni; orce fundațiune, a cărei bază va fi arătată și verificată, o recunoștem. Fundațiunile verificate aparținând bisericii catolice întregi, în amândouă formele sale, sub autoritatea aceleia care este în România șeful bisericii catolice și sub controlul financiar al statului român.

Trebuie să spunem că în răspunsul dlui președinte al consiliului de Miniștri, n'am găsit cuvântul răspicat la care ne așteptam în chestiunea statutului romano-catolic. Chestiunea e de competența statului român, iar la Vatican n'avem nevoie să trimitem nici un delegat.

Să vedem ce curaj va avea guvernul.

Prefectul jud. Sibiu către notari

— O conlucrare cu preoșimea —

Circulară mai nouă a dlui prefect Dr. D. Borcia, către domnii notari comunali din județul Sibiu, cere dela dâșii conlucrare armonică cu ceilalți factori principali ai satelor: Preoșii și învățătorii.

Circulara prefecturii arată că: Notarul e părintele administrativ al comunei, conștiu de datoria de a face tot binele, grădinarul priceput al gospodăriei satești, a cărui strădanie binecuvântată să o poți observa de cum intri într-o comună, prin plantarea cu pomi a șoselei ce deschide intrarea în sat; prin alinierea caselor în străzi largi și curate, prin ținerea în stare bună și curată a localului primăriei. În interiorul cancelariei, cât și în afară de birou, să se dovedească priceperea, buna gospodărie și intențiunile nobile de care este condus. Faceți-vă datoria, mai ales acum, când greutățile poporului sânt atât de mari, înlesniți-i traiul zilnic, prin măsuri înțelepte, sfaturi binevoitoare și realizări de natură economică și conlucrare armonică cu ceilalți factori principali ai satelor: Preoșii și învățătorii. Priviți la realizările vrednicilor notari din trecut și urmați pilda acelor, cari nu se bucură de sprijinul stăpânilor binevoitoare, ci sufereau șicanele unei stăpâniri străine. Dacă azi condițiunile de trai sânt apăsătoare, încercați să vi le ameliorați prin promovarea isvoarelor de venit ale comunei, prin sfaturi practice de economie rurală și pilda vie, arătată sâtenilor...

Nr. 922/1932.

Notificare oficială

Conform adresei On. ministru al Instrucțiunii publice și al Cultelor cu Nr. 10.461—967/932, se aduce la cunoștință preoșilor, cărora li s'a recunoscut dreptul la gradații noi pe 1 Ianuar 1932, că aceste gradații noi, în urma dispozițiilor luate de On. ministru de finanțe, nu au fost prevăzute în bugetul pe 1932, din cauza situației financiare grele a țării.

Sibiu, 16 Februar 1932.

Consiliul arhiepiscopal

Meditații *

Vă veți fi zis de multeori: Dacă aș fi trăit pe vremea când Mântuitorul a petrecut în trup pe pământ, i-aș fi fost cel mai bun prieten!

Și cu câtă bucurie nu ai fi servit pe un asemenea prieten!

Continuându-vă gândul, ziceți: L-aș fi invitat la noi la masă, am fi împărțit împreună pâinea, l-aș fi însoțit pretutindenea și l-aș fi apărat de dușmanii săi.

Durere însă, acel timp a trecut de două mii de ani aproape și nu se va mai întoarce; prilejul acela nu ni se va mai oferi niciodată.

Să nu ne lăsăm înșelați cu astfel de gânduri! Visul acela, frumos, se poate realiza și astăzi.

Mântuitorul ne spune clar, că El rămâne cu noi totdeauna în persoana săracilor, a disprețuiților, în persoana acelor cari n'au nici pâine, nici haine, nici sănătate, nici nume bun și cari drept adăpost au închisoarea.

Intr'adevăr, cu acești nemernici ai pământului, Regele regilor s'a apropiat; cu desmoștenii sorții și-a legat soarta blândului Isus.

A-i disprețui, înseamnă să-L disprețuim; a-i ajuta înseamnă să-L ajutăm, a-i iubi înseamnă să-L iubim.

Aici zace secretul carității creștine.

Să ne dăm seama, prin urmare, de cinstea sarcinei noastre; pentru că mergând alături de un sărac mergem înaintea lui Dumnezeu în Hristos.

* Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

Să înmulțim pâinea celor lipsiți, vestimentele celor goi, faptele bune să rodească pretutindenea, prietenia noastră să zimbească tuturor, căci nevăzut, dar pururea prezent, planează împăratul mării, indiferent de aspectele aparente sub care se prezintă. Pentru că Isus Mântuitorul a zis: «Adevăr grăiesc vouă, întrucât ați făcut unuia din acest frați ai mei, prea mici, mie ați făcut».

Pe proroc, mai înainte, poporul îl chema văzător. 1. Sam. 9. 9.

Iată rolul profetului: este un Văzător. În decursul V. Testament întreg, se ridică astfel de oameni; așa Isaia, Ieremia, Iezechiel, Daniil.

Născuți orbi ca noi, Dumnezeu le deschide ochii, le ridică sufletul pe înălțimi, precum odinioară pe Moisi în muntele Sinai, și de acolo ei văd. Și ce văd cu deosebire?

Văd departe, foarte departe, pe drumul misterios al veacurilor un prunc ce apare.

Acest prunc nu seamănă cu ceilalți copii. — El vine de sus. Din dragoste a părăsit forma divină pentru înfățișarea omenească.

Pasul și-l îndreaptă spre oameni, frații săi; apoi li învață, li luminează, li călăuzește; și își dă viața pentru ei pe Cruce. — A treia zi învie, se ridică întru mărirea pe care mai înainte a avut-o la Tatăl, și de acolo continuă să iubească, să vegheze, să se roage, să mântuiască.

Tot ceea ce istoria evanghelică, va înregistra mai târziu ca fapte precise, Văzătorul profet, cu veacuri înainte, descrie minuțios aproape.

Venirea Mântuitorului Hristos pe pământ, fiind evenimentul capital al istoriei lumii, este foarte firesc, ca priviri pătrunzătoare să-l fi întrezărit și salutat cu secole înainte. — Căci, din veci a fost plin de acest eveniment; se cuvenia să tresară și pământul și sălzeze de bucurie, cu multă vreme înainte de petrecerea lui.

Să stăm de vorbă, cu acești văzători, să le citim profețiile.

Și la rândul nostru să privim, nu înainte de acum, ci înapoi mai întâi, în istoria biblică, spre ceriuri, preamărind, închinându-ne contemplant pe acela, pe care profeții l-au întrezărit numai.

În Mântuitorul, fie ca Dumnezeu să ne hrăzească viziunea împărăției de dreptate și de pace, pe care, ca slujitori ai altarului, suntem chemați ca odinioară apostolii să o răspândim și s'o clădim pe pământ:

«Vie împărăția Ta».

Veniți că totul este gata acum. Luca 14. 16.

Viața poate fi comparată și a fost adeseori comparată cu un ospăț, cu un banchet.

Un poet francez a zis:

«La banchetul vieții, mesean nenorocit,

Am apărut pe-o zi, și-am murit».

Viața creștină mai ales, cu bogățiile ei, ar trebui asemănată unui ospăț ceresc. — La ospățul acestei vieți, nu se va mai putea vorbi de mesean nenorocit, ci dimpotrivă, fericit, întrucât sunt bucate de tot felul din abundență și locul la acest banchet îl poți ocupa nu numai o zi, ci pentru totdeauna.

La această masă cerească sântem invitați cu toții, bogați și săraci, neștiutori și savanți, cei căzuți în noianul păcatelor, sau cei ce sânt aplecați numai, asupra abisului. — Este singurul banchet de pe pământ la care, nimeni nu este uitat, și la care ești invitat mereu viața întreagă, la care intrarea este gratuită, și în fine la care nu se face deosebire de locuri, toate fiind de locuri cinste.

O singură condiție este necesară și suficientă pentru ca să poți avea intrare pe poarta larg deschisă: aceea ca să ai haină de nuntă.

Această haină ca zăpada, făcută din curățenie și închinare, nu poate fi făcută însă de noi.

Trebuie să o cerem dela Dumnezeu; și acest lucru se întâmplă pe calea pocăinței. — Ajunge să ne adresăm smeriți lui Hristos și să zicem: Doamne, nu avem haină de nuntă. Și îndată Mântuitorul, după această cerere încrezătoare a noastră, prin harul său, ne îmbracă, precum îmbracă crinii câmpului, și astfel înfrumusețăm vom avea intrare la banchet.

Să intrăm, să intrăm cu toții, să ocupăm fiecare locul ce ni se cuvine.

Să fim însă cu grijă, ca nu cumva să intrăm nefiind pregătiți, ne având haină de nuntă. — Să căutăm mai înainte a ne curăți, prin pocăință, și după ce vom fi primit în dar haina, să îndrăznim a lua parte la masă.

În felul acesta sufletul nostru va afla iertarea după care s'a dorit și pacea și dreptatea după care a fost înțeles; se va hrăni din belșug.

Masa este gata mereu, să ne pregătim cu toții și să intrăm.

Feriți-vă făcătorii de pace, că acela fiul lui Dumnezeu se vor chema.

Ori încotro ne-am întoarce privirea, ne isbim de atâtea și de atâtea rele în această lume. Care poate să fie izvorul tuturor acestor răutăți?

Aducând urările mele de bine pentru prosperitatea Ta, fidelă Românie, îmi plec smerit capul la strălucirea Coroanei de oțel ce Te-a încheiat ca un stat independent, ca o națiune întregită și ca o țară de viitor.

Domnul Dumnezeu să întărească cu mâna Sa cea dreaptă brațul strălucitului Tău Suveran, M. Sa Regele Carol al II-lea, ca, ajutat de tot tot ce ai mai valoros, mai demn și mai curat, să călăuzească mereu pașii Tăi pe drumul gloriei, înfrățirii și dreptății.

Și înalt Prea Sfinției Sale, Prea Fericitului Patriarh Miron, Sfantului Sinod și Cucernicului Său cler, îndreaptă Doamne binecuvântarea Ta cerească și puterea de a cimenta sufletele zbuciumate.

Inspiră Atotputernice — pe mântuitorii de până să semene totdeauna unirea și dragostea între fiii Tăi de orice rasă și credință.

Insuflă Doamne, celor sărmani, curaj de muncă și răbdare, supunere legilor drepte și folositoare binelui obștesc, unire în cugete și în simțiminte, cât și dragostea frățască reciprocă.

Pătrunde inimile tineretului acestei viteze țări, de mărînimia strămoșilor lor, ca în veci să răsară pe aceste meleaguri «stejari falnici», iar în caz de ispită, să se nască doar «Pui de lei».

Pe voi, vechii mei enoriași din Capitală și toți iubiti fii greci, cu părinteasca mea binecuvântare, vă sfătuiesc să iubiți tot cu aceeași dragoste țara ce vă alăptează ca și proprii ei prunci atât pe voi, cât și pe ai voștri «deacasă», care profită în piscurile lor de unde ați purces de mâna blagoslovitei Români.

Fiiți recunoscători, știind că dacă voi v'ați învrednicit a vă agonisi aci stare omenească, și ai voștri cei decolo

s'au bucurat de roadele înfăptuite de voi.

Iar tu, sol al României, adevărata mea Patrie din timp de restriște — primind ca plată o caldă îmbrățișare — să mă lași a-Ți ridica o mână de țărână din trupul Tău, care împreună cu un strop din vechea Acropole, să-mi fie tovarăși de drum, și imbold la o muncă tot așa de rodnică, în noua mea carieră din îndepărtata și enigmatică Oceanie!

Unind închinăciunea mea smerită cu binecuvântările Sanctității Sale Patriarhului Ecumenic Fotie al II-lea, îți urez cu duhovnicească limpezime un bun rămas, prea fericită Românie! și Domnul, Dumnezeu să Te aibă în a Sa pază. Amin! Tlmoteos

mitropolit al Australiei.

Organizați Oastea Domnului

Intellectualul și cântarea bisericăscă

(Urmare)

Legea acestei legături interne se poate observa foarte clar în istoria cântării bisericăști. Acest raport ne servește ca un foarte obiectiv măsurător al gradului de religiositate la un popor într-o anumită epocă. Unde trăiește o credință puternică, unde omul slujește lui Dumnezeu cu frică sfântă, cu credință și cu dragoste, acolo și răsună cântecul cu melodie îngerească. Dar unde convingerea este sfâșiată de îndoială, unde intelectul joacă rolul de observator rigid, acolo amuțește cântecul, sau devine foarte searbăd, lipsit de viață.

În robia babilonică și după întoarcere, apăsător de grele împrejurări și mizerie, dar neclintit în credință, a creat poporul ales cântece pline de nădejde și de putere vitală. În cântece

Să ne adresăm indivizilor și să înțelegem povara, răspunsul pare a fi același: Neliniștea și relele care stăpânesc în societatea omenească, își au originea în starea de război în care trăim. — Proverbul vechi latinesc: «Homo homini lupus», rămâne mereu în picioare. — Incontinuu și pretutindenea, până în sânul familiei și între prieteni, întâlnim frecări, înțepături, rele de tot felul, ruine și nisip pe care se clădește cu predilecție, și din această pricină mai ales lacrimile curg, inimile se zdrobesc, durerea stăpânește pe pământ.

Mai mult, ca și cum nu ar fi suficiente luptele ucigătoare de frate, de care vorbeam, vedem pe toți oamenii aproape în luptă declarată împotriva lui Dumnezeu. Și această stare nenorocită a sufletelor noastre, le mărește amărăciunea și tristețea.

În societatea omenească, așa cum v'am descris-o, este chemat să acționeze preotul.

Vestitor al fericirii, al liniștii și al păcii, datorită lui cea mare va fi aceea, de-a nu se război și el ci ca urmaș fidel al Mântuitorului, să vestească pacea: Pe pământ pace. — Iată centrul de activitate pastorală a lui! — După Hristos, va trebui să fie model de blândete, de seninătate, de înțelegere și răbdare, încercând prin aceasta să apropie sufletele unele de altele, să le armonizeze, să le împăciuiască și să le călăuzească pe toate la izvorul lor de origine Hristos, pacea prin excelență.

Iată care este misiunea preotului! Implică multă abnegațiune și jertfă, dar lucrând așa, nimic nu-i va putea egala bucuria de-a fi fost unealtă și mijloc de pacificare în această lume.

Pentru a putea însă împărtăși altora pace, trebuie s'o aibă preotul în primul rând; căci legea naturală: nu poți da decât ceea ce ai, se aplică ad litteram și în ordinea supranaturală.

În rugăciune să cerem această pace de la Dumnezeu, să cerșim împrumutul ceresc al păcii, ca la rândul nostru, din ceea ce Dumnezeu ne acordă, cu bunătate și cu dragoste, să putem împrumuta și noi altora: dar din dar. — Pr. G. Secas.

se ruga comunitatea, care aștepta pe Cel ce avea să transforme lumea.

Cu psalmi și cântări de laudă întemeiază sf. Apostol Pavel comunități cari stau în lumina împlinirii veacurilor. Guvernatorul trimis în Bythinia pentru persecutarea și șterpirea creștinilor raportează Cezarului la Roma despre *cântecele de laudă* pe care cei persecutați le aduc lui Hristos, Stăpânului lor dumnezeesc.

Numai zile de grele încercări, de zbuciumări profunde cum au fost persecuțiile (cruciadele, sau mișcarea «fraților moravi») și alte evenimente mari în domeniul religios, pun pe buzele credinciosului cuvintele psalmistului: «dintru adâncuri am strigat către Tine Doamne, Doamne, auzi glasul meu». Timpuri în care omul se simțea legat de cele ceresti mai mult decât de cele pământești, dau naștere frumoaselor cântări bisericesti cari și azi au valoare nelentrecută.

Spre Orient! Publicațiile noastre, de orice natură ar fi ele, dau prioritate, în publicarea vestilor bisericesti, celor primite din spre apus, fiind acestea din împlinire mai ușor de procurat. Cu atât mai vădit publicatiile noastre bisericesti vor căuta să noteze ce fac ortodocșii din Orient, căci aceia ne sânt mai apropiați sufleteste. Publicăm astfel, la alt loc al ziarului, un articol despre fostul arhimandrit *Timotei Evaghelinidis* dela biserica grecească din București, ajuns astăzi mitropolit al Australiei.

Succesorul său la biserica grecească din capitala țării noastre este protopresbiterul *Constantin Moraltakis*, fost superior al bisericii grecești din Chisinau, unde și-a luat licența în sf. teologie.

In muncă și cinste

În căutarea de remedii împotriva relelor ce bântuie societatea și întru ușurarea lipsurilor materiale, tot mai mult convin oamenii întru a recunoaște, că principala cauză a greutăților vieții e de a se căuta într-o criză morală, zisă și «criză de omenie».

Desechilibrul moral e pricina esențială a nemulțumirilor sociale.

Tot ce se face astfel în senzul asanării morale, e natural să aibă urmare și întărirea bazei vieții religioase în om.

Individul trebuie vindecat de adorația propriului său Eu. Dar, de această prea mare dragoste de sine nu-l poate scăpa, decât credința în Dumnezeu cu îndemnul ce le inspiră ea.

O ieșire din vârtejul de mizerii și de lipsuri, în care ne sbatem în mijloc de belșug, se face prin apel la principiile de dreptate, pace și adevăr, care zac la baza legii lui Hristos.

Creștinismul când ne spune: să lucrăm și să ne rugăm, înseamnă că numai el poate răspunde aspirațiilor omenirii.

Ceeace a fost sfânt până ieri pentru unii, nu poate fi ridicol pentru alții.

Ceeace a fost adevăr pentru unii, nu poate fi eroare și superstiție, pentru alții, — ori cât s'ar sumeți unii cu învățătura lor.

Legea lui Hristos, cu principiile

sale: iubirea de dreptate, adevăr, frățietate, solidaritate în lipsă și belșug, poate să întemeieze un organism sănătos, care să facă posibilă o desfășurare normală a traiului nostru.

Dacă organismul societății implică necesitatea deosebirilor de clasă, dacă trebuie să ne împăcăm cu ideea disproporției pe temă de avere, dacă trebuie să fie și de cei lipsiți pe lângă cei bine situați, religia creștină vine să niveleze asprimea sortii zicând înțelepțește: dă prisosul celor ce n'au!

E barbarie, ceea ce se petrece de curând în America: diferite trusturi nimicesc o parte din produsele întreprinderilor ca: petrol, zahăr, numai pentru a obține preț mai mare pentru fabricatele proprii, — în timp când atâtea suflete se sting de chinurile foamii. Unde rămâne dragostea creștinească?

Ni se irosesc energiile în lupte intrinseci unul contra altuia. Dar când un membru suferă, sufer toate măduările la un loc, spune apostolul.

Ne croim fel de fel de iluzii, așteptăm cuprinși de egoism schimbări de guverne, disolvări de parlamente, acaparări de putere prin orice mijloace, sub cuvânt că «mântuim» țara și neamul de «rele»...

Metode tocite!

Să revenim la politica de stăruitoare muncă și cinste creștinească.

Pr. Gh. Fl. Preșmereanu.

INFORMATIUNI

Manăstire distrusă de incendiu

Un foc năpraznic, izbucnit zilele acestea în coșul defectuos al arhondaricului, a cuprins, întărit de un vânt puternic, mănăstirea veche Turnu din județul Argeș, cu mai multe case, mistuindu-le până în temelii. Au ars și vechi documente prețioase păstrate în arhiva mănăstirii. Astfel pagubele sânt cu atât mai mari.

Caz de moarte. Părintele Dumitru Câmpcean din Sibiu și familia, are durerea să anunțe moartea fiului său *Cornel Câmpcean*, locotenent din cavalerie, adormit în Domoul, după scurtă suferință, în 13 Februar 1932, în etate de 34 ani. Rămășițele pământești ale defunctului s'au așezat

spre veșnică odihnă în 16 l. c. din capela spitalului militar în cimiterul central din Sibiu. Odihnească în pace!

Se poate? Din Cernăuți se vestește: În ziua de Miercuri, 10 Februar 1932 agenții fiscalului au săvârșit un sacrilegiu: au sechestrat praporii, cadelnițele, crucea și celelalte odore sfinte ale bisericii din Mănăstiriște (Cernăuți). Parohia de aici are impozite restante, care n'au fost achitate la timp de Fondul bisericesc. În ziua amintită s'au înfățișat agenții percepției la părințele paroh Corvin, cerându-i achitarea impozitului. Sf. Sa a răspuns că nu are suma necesară, dar va lua măsuri pentru achitarea ei. Agenții fiscalului nu s'au mulțumit cu acest răspuns, ci au sechestrat odorele sfinte ale bisericii, aflătoare în casa parohială. Inșiși locuitorii, cuprinși de legitimă indignare, cer anularea actului și pedepsirea agenților vinovați.

Noile timbre fiscale mobile. Pe ziua de 1 Martie a. c., se vor pune în circulație noi timbre mobile fiscale de 10, 30 și 50 bani; 1, 2, 3, 5, 7, 10, 11, 20, 50 și 100 Lei. Actualele timbre mobile aflate în comerț vor fi valabile până la 1 Mai 1932, dela care dată nu vor mai putea fi întrebuintate. Se vor putea înășa preschimba cu cele din noua emisiune, până la data de 1 Iulie 1932.

ȘTIRI LOCALE

Washington George, dela a cărui naștere se împlinesc în 22 Februar a. c. două sute de ani, a fost subiectul conferenței publice de Duminecă seara, ținute de dl Dr. *Voicu Nițescu* în sala prefecturii județene. Conferențiarul expune în chip luminos trăsăturile principale din caracterul primului președinte al republicii Statelor unite (1732—1799) Marele om de stat și general american, după războiul pentru independență purtat cu glorie împotriva englezilor, și după ce fusese ales de două ori președinte al Uniunii, s'a întors cu o antică cumoartare earș la ocupațiile sa e agricole. Liberatorul Americii Washington, era omul muncii statornice, cu o voință tare, drept, cinstit și curat în toate acțiunile sale: om care, mai ales astăzi, este și trebuie să fie sârbătorit pretutindeni. — Conferența dui Nițescu, interesantă și instructivă, a fost bine venită și bine primită de numeroșii auditori s'bieni.

Reclama este sufletul comerțului

Pietismul deasemenea este bogat în cântări religioase, fiind aceasta mișcare plină de puterea originală a rugăciunii și a dragostei. Cântarea bisericască este cel mai fidel măsurător al raportului între Dumnezeu și om. Scăderea rapidă care se observă în poezia religioasă din veacul al 18-lea, ne descoperă o slăbire a credinței în Dumnezeu în acest timp. Orce încercare de a preamări aceasta epocă, sau o acoperire a acestui gol, se zădărnicește prin faptul acesta vădit. Toată acțiunea spirituală se mărginește la prelucrarea bunului vechi, la predici moralizatoare, sau la zugrăvirea înțeleaptă a naturii. (Urmează).

Dr. N. Terchilă.

Toate câte sânt din pământ, în pământ se întorc; și cele ce sânt din ape, în mare se întorc.

Tot darul și strămbătatea se va șterge, ear credința în veac va sta. (Sirah 40, 13, 14).

bisericască se bucură de o deosebită atențiune. Marele reformator M. Luther a redat poporului german limba maternă ca grai al credinței, i-a dăruit acestuia Biblia și, mai mult, i-a dăruit cântarea bisericască. A creat el însuși o mulțime mare de cântări bisericesti cu text și melodie și a știut să angajeze în slujba idealului său forțele cele mai de valoare din acel timp. În forma cântecului a pătruns reformațiunea cu iuteala pârjolului în țări, în orașe, în case, în inimi. Papa și lezuții se temeau mai mult de creștea de cântări bisericesti a lui Luther, decât de tezele sau cărțile lui de învățătură.

Nici veacul al 17 lea nu a sărăcit de tot în evlavie credință profundă, dacă ne gândim la clasicii de muzică și poezie religioasă, cum au fost Seb. Bach, care a dat omenirii capodopera muzicală, «Patimile Mântuitorului după Matei».

Așa imnele sfintei noastre Liturghii sânt vestimente îngerești croite de dorul sincer după veșnicie, după nemurire a credincioșilor din epoca de aur a creștinismului cari priveau realitatea în lumina nestănsă a divinității. «Carii pe Ieruvimii, cu taină închipuim», — cântau cu tot sufletul lor credincioșii smulși din mijlocul preocupărilor zilnice, aruncând dela sine toată grija cea lumească! Înălțați sufleteste în taină ei, închipuiau pe Ieruvimii, adică în mod misterios se asemănau Ieruvimilor și erau convinși că împreună cu cetele îngerești cântă întreit sfântă cântare pentru preamărirea sfintei Treimi. În sufletele stăpânite de asemenea convingeri tășnea din belșug apa vieții, pe care a păstrat-o pentru omul de azi sf. noastră Biserică. Imnele religioase stămpără și azi setea sufletelor însetate după veșnicie.

În biserica protestantă cântarea

„ALBINA”, institut de credit și de economii în Sibiu.

Nr. 9972/1932.

(2) 1—1

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii «ALBINA» sunt invitați în virtutea §-ului 19 din statutele societății la

adunarea generală extraordinară,

care se va ține în Sibiu, *Sâmbătă, în 12 Martie 1932, la orele 9 a. m.*, în sala «Unicum», etaj, Str. Tribunei Nr. 6—8, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Modificarea §§-ilor 1, 2, 3, 8, 10, 12, 16, 18, 22, 25, 31, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 43, 52, 53, 54, 57, 58, 59, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 81, 85 până la 100, 101, 106, 107, 110, 111, 113, 114 din statute.

Domnii acționari, cari voesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în conformitate cu §§-ii 22, 23, 25 și 28 din statutele societății, trebuie să depună acțiunile și plenipotențele cel mult până **Miercuri, în 9 Martie a. c., la 6 ore p. m., la cassa Centralei noastre în Sibiu.**

Depunerea acțiunilor resp. a plenipotențelor în scopul indicat se poate face și la filialele din Brașov, București, Cluj, Dicio-Sân-mărtin, Lugoj, Mediaș, Târgu-Murăș și Timișoara, precum și la Băncile «Ardeleana» din Orăștie, «Furnica» din Făgăraș și Banca Românească din București, în acest caz însă cel mult până **Sâmbătă, 5 Martie a. c., la 12 ore.**

Sibiu, 13 Februarie 1932.

Consiliul de administrație.

Nr. 596/1931.

(3) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. III Ciugud din protopopiatul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

a) Cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat.

b) Sesiune parohială în mărime de 19 $\frac{1}{2}$ jugăre cadastrale și folosința cimitirului.

c) Stola uzitată în comună.

Reflecții îndreptățiți la acest post își vor înainta cererile de concurs în termenul indicat oficiului protopopesc al Sebeșului și se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de către popor.

Sebeș-Aba, 19 Decembrie 1931.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Vasile Oană
protopop.

Nr. 39/1932

(5) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Zdrapti, protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Salar dela stat.

2. Venitele stolare.

Cererile cu actele necesare să se înainteze subsemnatului oficiu, în termenul dat și concurentul să se prezinte la biserică spre a fi cunoscut de popor.

Brad, la 16 Ianuarie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Indreiu
protopop.

Spitalul de boli mintale, Sibiu

Nr. 329/1932.

(1) 1—1

Concurs

Pentru ocuparea postului de șef bucătar (bărbat) la Spitalul de boli mintale, Sibiu, se publică concurs.

Postul se va ocupa la 1 Martie 1932, până atunci concurenții vor trebui să facă proba de fiert.

Sibiu, la 15 Februarie 1932.

Direcțiunea spitalului

Nr. 102/932.

(8) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Tichindeal, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Întregirea dotației dela stat, conform celor fasonate în coala B.

2. Sesiune parohială arător și fanaț în mărime de 18 jug. 781 st. □.

3. O soarte de lemne în plus peste soarta locuitorilor și care nu se plătește. Făcutul lemnului îl privește pe preot.

4. Venite stolare stabilite pentru întreg tractul.

5. De locuință se îngrijește parohia.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare în termenul de mai sus subsemnatului oficiu protopopesc și pe lângă în cunoștințarea acestuia se vor prezenta în vreo Duminică sau sâmbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 14 Februarie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală
protopop.

Nr. 20/1932.

(6) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Dobârca protopopiatul Mercurii, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

1. Venitele împreunate cu acest post sânt cele datorite în coala B, cu întregirea dela stat.

2. Sesiune parohială 12 jug. pământ arător și fanaț.

3. Dela comuna politică contra valoarea celor 2 stângini de lemne și o soarte în pădure, ca orcare locuitor din comună.

4. Stola uzitată în tract.

Reflecții sânt poștiți a-și înainta cererile în termenul deschis la oficiul protopopesc al Mercurii și a se prezenta într-o Duminică ori sâmbătoare la biserică, spre a face cunoștință cu poporul.

Mercuria, 14 Ianuarie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mercurii în înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Avr. S. Pecurariu
protopop

Nr. 94/1932.

(7) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Ocolişul-mare, protopopiatul Hațeg, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.

2. Casă parohială nu este.

3. Sesiunea parohială 4 jugăre fanaț și cimitirile.

4. Contribuție în natură 20 (douăzeci) litri porumb nesfărâmat de fiecare casă.

5. Venite stolare.

Cererile de concurs, însoțite de documentele cuvenite, se vor înainta oficiului protopopesc al Hațegului, în termenul indicat, iar candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sâmbătoare la biserică, ca să fie cunoscuți de credincioși.

Hațeg, 8 Februarie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român din Hațeg în înțelegere cu consiliul parohial din Ocolişul-mare.

Ieronim Clocan
protopop.

Nr. 29/932

(4) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei I-a de cl. I din Tebea, protopopiatul Zarand, se publica de nou concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunii dela stat, conform coalei B.

2. Stola obișnuită.

3. Sesiune parohială 3 jugăre.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta până la termenul fixat Oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului în Brad.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie în o Duminică ori sâmbătoare spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Brad, la 14 Ianuarie 1932.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ioan Indreiu
protopop.

Nr. 41/1932.

(9) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor: Balșa, Cib, Mada și Rapoltel se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea lor dela stat și anume:

1. Balșa cu filia Galbena. 3 jug. sesiune parohială, 2 stănjini lemne de foc din pădure, folosirea cimitirului și stola obișnuită.

2. Cib, parohie fruntașe, una ferdă de cucuruz smicurat de fiecare casă, locuință în natură, pășunat pentru oi și vite, lemne de foc, și stola obișnuită.

3. Mada, 8 jugăre sesiune parohială, locuință, 2 dcl. cucuruz cu tutei de fiecare casă și stola obișnuită.

4. Rapoltel, casă parohială cu dependințe, 5 jugăre sesiune parohială prima calitate arabil și grădini, folosirea celor două cimitire, de fiecare familie (circa 96) câte una ferdă porumb sfărâmat (22 litri), parte de lemne din pădurea bisericii anual circa 10 care, dreptul de pășunat cu vitele în pădurea comunei cu oricâte vite va fi având și stola obișnuită.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul și referințele locale.

Geoagiu, la 8 Februarie 1932.

În înțelegere cu comitetele parohiale.

V. Goron
protopop

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele preoților studenților în teologie și ale elevilor școlilor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela **Librăria Arhiepiscopale din Sibiu.** — Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

La **Librăria Arhiepiscopale din Sibiu**, se află de vânzare

Introducerea

în sfintele cărți ale

Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitrofor

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 480—, plus spese postale Lei 20—

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de **E. HODOȘ.**

Volumul conține, pe 196

pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află

la: **Librăria Arhiepiscopale, în Sibiu.** Prețul 60 lei și porto.